

Rami og Ami

Hæftet er udgivet af **Den Danske Israelsmission**

Udgivet: Foråret 2013

Oprindeligt udgivet af: Det Israelske og Det Palæstinensiske Bibelselskab

Original titel: Rami og Ami

Layout: Kent Bech Rasmussen

ISBN XXXX

Den Danske Israelsmission

TORVET

Katrinebjergvej 75

8200 Aarhus N

israel.dk

Tlf.: 75 56 12 70

eMail: kontor@israel.dk

Bibelcitatene er gengivet efter Det Danske Bibelselskabs autoriserede oversættelse c 1992. Der er foretaget et udvalg af de tekster som er gengivet i originalen

Forord

Dette er en oversættelse til dansk af hæftet *Rami & Ami* udgivet i 2013 af Det Israelske Bibelselskab i samarbejde med the Palæstinensiske Bibelselskab. I den originale udgave er de to historier trykt på hebraisk og arabisk side om side. På den måde har de to bibelselskaber ønsket at fremhæve deres indbyrdes venskab og samarbejde på trods og på tværs af den konflikt, som er imellem Israel og Palæstina. Ind i den hverdag, hvor frygt, had og religiøs fanatisme alt for let sætter dagsordenen, ønsker de med fortællingen om Rami og Ami at pege på Bibelens budskab om tilgivelse og forsoning, som ikke blot en nødvendighed, men også en mulighed.

Hæftet udgives i dansk oversættelse med et ønske om at pege på de bestræbelser, som nogle israelere og palæstinensere gør for at række ud mod hinanden og arbejde for forsoning. Det sker på grundlag af Bibelens budskab om tilgivelse og Bibelens formaning om at leve livet i lyset af samme tilgivelse, så den også bestemmer relationen til andre – selv til fjender og dem der forfølger os.

Ramis fulde navn er Rami Ayyad, han var 31 da han blev myrdet. Hans kone Pauline var gravid med deres tredje barn.

Amis fulde navn er Amiel Ortiz; han var 15 da en bombe nær havde dræbt ham.

Læs mere om Det Israelske Bibelselskab på www.biblesocietyinisrael.com. Deres email adresse er info@biblesocietyinisrael.com

Læs mere om Det Palæstinensiske Bibelselskab på www.pbs-web.com. Deres email adresse er pbsinfo@biblesocieties.org.

Introduktion

Rami er kristen palæstinenser, og Ami er messiansk jøde. Men de er også brødre på grund af deres fælles tro på Jesus. På grund af den tro blev den ene af dem myrdet og den anden alvorligt såret, da nogen forsøgte at tage livet af ham. Begge handlinger blev udført af fundamentalister fra deres eget folk.

Hæftet her er et vidnesbyrd om tro, kærlighedens magt og Guds ords kraft til at helbrede og opbygge. Ramis og Amis historier vidner om Guds kærlighed og underbygger sandheden i de bibeltekster, der er henvist til. Guds tilgivelse kan hele selv de dybeste sår på et menneskes sjæl. Hans kærlighed giver os ikke alene styrke til at tilgive dem, der sårer os. Den motiverer os også til at gengælde had med kærlighed, til at velsigne dem, som forbander og til at dele Guds frelsende magt gennem tro på Jesus Messias.

Vores bøn er, at dette hæfte vil opmuntre andre på deres livsvandring og pege på Guds kærlighed til den enkelte af os. Den kærlighed som overskrider og nedbryder de mure og grænser af fjendskab og had, som vi bygger op. Det er Guds kærlighed til os, der sætter os i stand til at elske og tilgive. Den forener os, så vi i sandhed kan ære og ophøje Gud.

Ramis historie - fortalt af hans kone

“Frygt ikke dem, der slår legemet ihjel, men ikke kan slå sjælen ihjel, men frygt derimod ham, der kan lade både sjæl og legeme gå fortabt i Helvede”

(Matt 10,28)

Rami Ayyad var leder af Bibelselskabets boghandel i Gaza. Den 6. oktober 2007 blev han kidnappet og senere myrdet. Rami var 26 år gammel, da han døde. Han var gift med Pauline. De havde to børn, og Pauline var gravid med deres tredje barn. Det følgende er hendes historie:

“Men Jesus sagde: »Fader, tilgiv dem, for de ved ikke, hvad de gør.«”

(Luk 23:34)

Når jeg husker Rami, tænker jeg på dette vers. Vi er ikke værdige til, at Jesus skulle piskes, korsfæstes og dø for vores synders skyld. Vi er syndere, men Jesus elskede os så højt, at han opgav sin himmelske herlighed og kom til os på jorden som en af os. Fordi han gav sit liv og døde på et kors, har vi fået det evige liv som en gave. Men Gud tillod, at Rami blev dræbt for hans navns skyld. Jeg tror, at Ramis kærlighed til Jesus i de sidste øjeblikke af hans liv fik ham til at tænke på Jesus og den evighed, der ventede ham i himlen sammen med Jesus.

“Jeg lever ikke mere selv, men Kristus lever i mig, og mit liv her på jorden lever jeg i troen på Guds søn, der elskede mig og gav sig selv hen for mig.”

(Gal 2:20)

Fordi jeg tror på Jesus, har jeg også mit håb i ham. Jeg tror, at Rami i sin død kunne triumfere over den onde. I de sidste øjeblikke af sit liv valgte Rami at dø for Jesu navns skyld, selv om han måske havde muligheden for at vælge at leve videre her på jorden. Men han valgte at blive martyr for Jesu skyld. Han gav afkald på denne verdens lyst og rigdomme, også viljen til at leve, ja, selv hans kærlighed til mig og vores børn. For han ville ikke fornægte sin frelser og Herre, Jesus Kristus.

*“Herren er min hyrde, jeg lider ingen nød,
... Du dækker bord for mig
for øjnene af mine fjender.
Du salver mit hoved med olie,
mit bæger er fyldt til overflod.” (Salme 23,1.5)*

Jeg ved, hvor meget Ramis mordere hadede ham, men Rami vidste også, at hans kamp i sidste ende var en kamp mod den onde selv og ikke mod disse mænd. Men Gud brugte dem, og han vandt Rami og tog ham til sig i sin himmel. Satan troede, at han dræbte en af Guds børn, men Satan er overvundet, og Rami ville ikke lade ham vinde en lille sejr. Han overvandt Satan, og jeg er sikker på, at hans mordere ved, at de begik en synd og blev besejret, selv om Rami døde. Det at dræbe nogen er ikke at vinde. De kunne ikke ødelægge Ramis kærlighed og hengivenhed til hans herre og frelser, Jesus Kristus. Mens Rami kunne se ind i himlen, kunne de kun se denne verden og dens rædsler.

Ja, jeg beder for morderne, at Herren Jesus vil tilgive dem, for de vidste ikke, at de dræbte et kongebarn. Ved at angribe Rami angreb de i virkeligheden Jesus. De tror, de har gjort en ende på Ramis liv og med det udslettet Jesu navn. Men Ramis liv er kun netop begyndt, et nyt og evigt liv sammen med Jesus. Det var et øjeblik, som Rami havde set frem til. Han så frem til at skulle være sammen med Jesus. Denne verden og den krop, vi har, vil en dag forgå. Men der er et nyt og evigt liv i Jesus, som aldrig skal forgå.

Men som der står skrevet:

*“Hvad intet øje har set og intet øre hørt,
og hvad der ikke er opstået i noget menneskes hjerte,
det, som Gud har beredt for dem,
der elsker ham,”*

(1 Kor 2,9)

Når jeg skriver disse ord, tænker jeg på den kontrast, der er mellem Rami og dem, der dræbte ham. Han er nu hos Gud, hvor han lovpriser ham. Der er ingen smerte, ingen sorg. Vi kan slet ikke forestille os det, som Gud har beredt for dem, som tror på ham. Det står i klar modsætning den sorg og ængstelse, som mordernes liv er fyldt med. Jeg har ondt af dem, for de kan ikke forstå sig, hvad de har gjort, og hvor meget de tager fejl.

Til slut vil jer gerne dele med jer, hvordan Rami havde det, da han hørte nyheden om de missionærer, som blev dræbt i Tyrkiet nogle år før Ramis død. Jeg husker, hvor stort et indtryk den begivenhed gjorde på os, og hvor megen sorg og smerte vi følte for disse martyrer. Mange af os følte had til dem, som havde myrdet dem. Men Rami insisterede på at se det i et andet perspektiv. Bagefter sagde han til mig: "Der er noget godt og stort ved at dø som en martyr for Jesu skyld". Han fokuserede på det, som disse kristne brødre havde givet for Jesu skyld, og hvordan han selv ønskede at kunne gøre som dem.

Gud vidste, at Rami af hjertet ønskede at give sit liv til ham, og Gud opfyldte hans ønske.

*"Derfor har Gud højt ophøjet ham
og skænket ham navnet over alle navne,
for at i Jesu navn
hvert knæ skal bøje sig,
i himlen og på jorden og under jorden,
og hver tunge bekende:
Jesus Kristus er Herre,
til Gud Faders ære."*

(Fil 2,9-11)

Amis historie - fortalt af hans mor

Det, der skete den 20. marts 2008, forandrede vores familie for altid. En måned forinden havde David og jeg planlagt at tage en gruppe danske turister med til Jerusalem på en endagstur. Da vi planlagde turen, havde vi ikke tænkt på, at det var Purim, men besluttede os for at gennemføre turen alligevel. Ami på 15, den yngste af vores seks børn, stod op for at gå i skole, men så snart vi var ude af døren, gik han tilbage i seng igen og lagde sig til at sove.

Alt var, som det skulle være, indtil kl. to om eftermiddagen. Vi var netop færdige med vores tur i Den Gamle By, da Ami ringede. Han var ude for at lufte hunden og indrømmede, at han havde pjækket fra skolen og fortalte så om den flotte purim-pakke, som var blevet afleveret ved vores dør. Han sagde, at pakken var fuld af chokolade og andet slik og bad om lov til at åbne den. Vi talte kort om, hvem den kunne være fra, men jeg var mere optaget af at diskutere med ham, hvorfor han havde pjækket fra skolen.

Kl. 14.30 blev vi ringet op af vores anden søn, Elad. Han var på det tidspunkt i hæren og var udstationeret i Samaria. Han ringede for at fortælle, at der tilsyneladende netop var sket et terrorangreb i Ariel, hvor vi bor. To minutter senere ringede han tilbage for at fortælle, at det var sket i den gade, hvor vi bor. Jeg ringede så til Ami, men han svarede ikke. Jeg ringede derefter til hende, som gjorde rent hos os den dag, og så var det politiet, der svarede. De fortalte mig, at en bombe var eksploderet i vores hus. Vores søn var på vej til hospitalet i en ambulance, og vi skulle straks komme.

Det er svært at beskrive den rædsel og det traume, som denne begivenhed forårsagede. Vores familie var blevet væltet om kuld af ulykken, og Ami ville næppe have overlevet, hvis ikke kristne i Israel og rundt om i verden havde omsluttet os med omsorg og forbøn. Mennesker var i forbøn nat og dag nat for Ami og for vores familie. Det som skete dag for dag og måned for måned over de næste tre år – indtil i dag – er intet mindre end et mirakel.

Det vi kunne og skulle gøre var at tro og at adlyde – som det altid er. Vores søns krop var blevet revet itu af en ond og frygtelig terrorhandling, og han led forfærdeligt. Men det eneste vi kunne gøre var at overgive ham og os selv til Guds nåde. Det vigtigste for Amis og vores egen helbredelse som familie og for alt det, som fulgte efter denne frygtelige hændelse, var tilgivelse.

For mit eget vedkommende skete det den dag, da Ami gennemgik den første otte-timers operation. (Han blev opereret 14 gange i løbet af de næste to og et halvt år.) Jeg læste Salme 36, og da jeg kom til det sidste vers, hvor der tales om, at forbryderne skal falde og stødes ned, så de ikke kan rejse sig igen, talte Gud til mit hjerte: "Den person er allerede ødelagt på grund af det, han har gjort, men mit ønske for ham er, at han skal frelses." Jeg mærkede Guds kærlighed til mig. Den omsluttede mig, og jeg forstod, at hans ønske var, at jeg skulle have den samme kærlighed til det menneske, som havde forbrudt sig mod os. Det var svært. Jeg måtte lade Guds kærlighed få rum i mit hjerte, og lovede Gud, at jeg ville bede for det menneske, som havde gjort dette forfærdelige mod os.

Én efter én tog alle i vores familie denne tilgivelse til sig. Vi blev enige om, at vi ikke endnu en gang ville være ofre. Vi måtte give slip og lade Gud arbejde med os selv, med Ami, men også med den person, som havde angrebet os. Ami blev lagt i koma i otte dage. Da han vågnede op, var hans første spørgsmål, "Var det religiøse jøder, der gjorde dette mod mig?" Vi fortalte ham, at det troede vi, hvorefter David sagde til Ami: "Vi må forsvare os selv nu, Ami, vi må tilgive." Ami sagde siden hen, at tilgivelse var noget, han helt enkelt fik givet. Han oplevede ikke vrede eller had mod den, som nær havde dræbt ham, såret og arret ham for resten af hans liv.

Der er så mange skriftord, som har holdt os oppe og ledsaget os gennem dette. Guds ord har holdt os fast som på en klippe, alt imens begivenhederne omkring Amis helbredelse, alle politiundersøgelserne og senere pågribelsen af forbryderen har blæst omkring os som en storm. Det, som har brændt sig fast i min erindring, er ordene fra Esajas 54, 13-17:

*“Alle dine sønner skal være oplært af Herren,
dine sønner får stor lykke,
du skal grundfæstes på retfærdighed.
Undertrykkelsen er langt borte, du skal ikke frygte,
rædslen skal ikke nå dig.
Hvis nogen angriber dig, er det mod min vilje,
den, der angriber dig, skal falde i kamp mod dig.
Det er mig, der har skabt smeden,
som blæser kulilden op
og fremstiller alle slags våben;
jeg har skabt ødelæggeren, som tilintetgør.
Intet våben, der dannes imod dig,
skal nå sit mål;
Hver tunge, der rejser sig mod dig,
skal du dømme skyldig i retten.
Sådan er Herrens tjeneres lod,
deres retfærdighed kommer fra mig,
siger Herren.”*

(Es 54, 13-17)

Frygten skulle ikke få magten over os. Selv om bomben gik af, udrettede den ikke det, der var tiltænkt. Vi er alle i live, og vi kan fortsætte i vores menighed og vores kristne fællesskab, og vi har et løfte om frelse og fuld oprejsning.

Bibelord som blev vigtige for os

"I har hørt, at der er sagt: ›Du skal elske din næste og hade din fjende.‹ Men jeg siger jer: Elsk jeres fjender og bed for dem, der forfølger jer, for at I må være jeres himmelske faders børn; for han lader sin sol stå op over onde og gode og lader det regne over retfærdige og uretfærdige. Hvis I kun elsker dem, der elsker jer, hvad løn kan I så vente? Det gør tolderne også. Og hvis I kun hilser på jeres brødre, hvad særligt gør I så? Det gør hedningerne også. Så vær da fuldkomne, som jeres himmelske fader er fuldkommen!"

(Matt 5,43-48)

"Lider én legemsdel, så lider også alle de andre. Bliver én legemsdel hædret, så glæder også alle de andre sig." Han forstod, at de andre lemmer i menigheden tog del i hans lidelser. Han var aldrig alene. Han troede på os, når vi og alle dem, som døgnet rundt bad for ham og sendte ham postkort og hilsner, forsikrede ham om, at han ville blive helbredt og få et "normalt" liv igen."

(1 Kor 12,26)

Men denne skat har vi i lerkar, for at den overvældende kraft skal være Guds og ikke vores. I alt er vi trængt, men ikke stængt inde. Vi er tvivlrådige, men ikke fortvivlede. Vi forfølges, men lades ikke i stikken. Vi slås til jorden, men går ikke til grunde.

(2 Kor 4,7-9)

Jesus Kristus, Messias, elskede sin skabning så højt, at han var villig til at give sit liv for vores synders skyld. Den onde og voldelige handling var ikke en, som Gud fandt på. Den kom fra Guds fjende, som brugte et mennesker opslugt af had til at udføre den. Men Gud tillod terrorhandlingen. I sin nåde brugte han den til det største af alt, nemlig at gøre Jesu navn kendt i Israel og rundt omkring i verden og til et vidnesbyrd om sin nåde og helbredende magt.

Det siger Bibelen om

Fjendekærlighed

*Hvis din fjende er sulten, så giv ham noget at spise,
hvis han er tørstig, så giv ham noget at drikke;
for da samler du glødende kul på hans hoved,
og Herren vil gengælde dig.*

(Ordsp 25,21-22)

Når din fjendes okse eller æsel er faret vild, og du møder dem, skal du bringe dem tilbage til ham. Når du ser din uvens æsel segne under sin byrde, må du ikke svigte ham; du skal hjælpe ham.

(2 Mos 23,4-5)

I har hørt, at der er sagt: »Du skal elske din næste og hade din fjende.« Men jeg siger jer: Elsk jeres fjender og bed for dem, der forfølger jer, for at I må være jeres himmelske faders børn; for han lader sin sol stå op over onde og gode og lader det regne over retfærdige og uretfærdige. Hvis I kun elsker dem, der elsker jer, hvad løn kan I så vente? Det gør tolderne også. Og hvis I kun hilser på jeres brødre, hvad særligt gør I så? Det gør hedningerne også. Så vær da fuldkomne, som jeres himmelske fader er fuldkommen!

(Matt 5,43-48)

Men til jer, som hører mig, siger jeg: Elsk jeres fjender, gør godt mod dem, der hader jer. Velsign dem, der forbander jer, bed for dem, der mishandler jer. Slår nogen dig på den ene kind, så vend også den anden til. [...] Men elsk jeres fjender, gør godt og lån ud uden at håbe på at få noget igen. Så bliver jeres løn stor, og I bliver den Højestes børn, for han er god mod de utaknemlige og onde. Vær barmhjertige, som jeres fader er barmhjertig.

(Luk 6,27-36)

Vær glade i håbet, udholdende i trængslen, vedholdende i bønnen. Vær med til at hjælpe de hellige, når de har behov for hjælp. Læg vægt på at være gæstfrie. Velsign dem, der forfølger jer, velsign, og forband ikke. Glæd jer med de glade, græd med de grædende. Hold sammen i enighed. Stræb ikke efter det høje, men hold jer til det lave, og stol ikke på jeres egen klogskab. Gengæld ingen ondt med ondt; tænk på, hvad der er rigtigt over for alle mennesker. Hold fred med alle mennesker, om det er muligt, så vidt det står til jer. Tag ikke retten i egen hånd, mine kære, men giv plads for Guds vrede, for som der står skrevet: »Hævnen tilhører mig, jeg vil gengælde,« siger Herren. Men »hvis din fjende er sulten, så giv ham noget at spise, hvis han er tørstig, så giv ham noget at drikke; for gør du det, samler du glødende kul på hans hoved.« Lad dig ikke overvinde af det onde, men overvind det onde med det gode.

(Rom 12,14-21)

Tilgivelse

*Glæd din tjener,
jeg længes efter dig, Herre,
for du, Herre, er god og tilgiver gerne,
rig på troskab mod alle, der råber til dig.*

(Sl 86,4-5)

Da kom Peter til ham og spurgte: »Herre, hvor mange gange skal jeg tilgive min broder, når han forsynder sig imod mig? Op til syv gange?« Jesus svarede ham: »Jeg siger dig, ikke op til syv gange, men op til syvoghalvfjerds gange.

Derfor: Himmeriget ligner en konge, der ville gøre regnskab med sine tjenere. Da han begyndte på regnskaberne, blev en, der skyldte ti tusind talenter, ført frem for ham. Da han ikke havde noget at betale med, befalede hans herre, at han og hans kone og børn og alt, hvad han ejede, skulle sælges og gælden betales. Men tjeneren kastede sig ned for ham og bad: Hav tålmodighed med mig, så skal jeg betale dig det alt sammen. Så fik den tjeners herre medynk med ham og lod ham gå og eftergav ham gælden. Men da den tjener gik ud, traf han en af sine medtjenere, som skyldte ham hundrede denarer. Og han greb ham i struben og sagde: Betal, hvad du skylder! Hans medtjener kastede sig ned for ham og bad: Hav tålmodighed med mig, så skal jeg betale dig. Det ville han ikke, men gik hen og lod ham kaste i fængsel, indtil han fik betalt, hvad han skyldte. Da hans medtjenere nu så, hvad der var sket, blev de meget bedrøvede og gik hen og forklarede deres herre alt, hvad der var sket. Da kaldte hans herre ham for sig og sagde: Du onde tjener, al den gæld eftergav jeg dig, da du bad mig om det. Burde du så ikke også forbarme dig over din medtjener, ligesom jeg forbarmede mig over dig? Og hans herre blev vred og overlod ham til bødlerne, indtil han fik betalt alt, hvad han skyldte. Sådan vil også min himmelske fader gøre med hver eneste af jer, der ikke af hjertet tilgiver sin broder.«

(Matt 18,21-35)

Tag jer i agt! Hvis din broder forsynder sig, så sæt ham i rette, og hvis han angrer, så tilgiv ham. Selv om han forsynder sig mod dig syv gange om dagen og syv gange vender tilbage til dig og siger: Jeg angrer det, jeg gjorde! så tilgiv ham.«

(Luk 17,3-4)

Og da de kom til det sted, som kaldes Hovedskallen, korsfæstede de ham og forbryderne dér, den ene på hans højre og den anden på hans venstre side. Men Jesus sagde: »Fader, tilgiv dem, for de ved ikke, hvad de gør.«

(Luk 23,33-24)

Al forbitrelse og hidsighed og vrede og råb og spot skal ligge jer fjernt, ja, al ondskab; men vær gode mod hinanden, vær barmhjertige og tilgiv hinanden, ligesom Gud har tilgivet jer i Kristus.

(Ef 4,31-32)

Forfølgelse og håb

Salige er de, som forfølges på grund af retfærdighed, for Himmeriget er deres. Salige er I, når man på grund af mig håner jer og forfølger jer og lyver jer alt muligt ondt på. Fryd jer og glæd jer, for jeres løn er stor i himlene; således har man også forfulgt profeterne før jer. (Matt 5,10-12)

Derfor er jeg godt tilfreds under magtesløshed, under mishandlinger, under trængsler, under forfølgelser og vanskeligheder for Kristi skyld. For når jeg er magtesløs, så er jeg stærk. (2 Kor 12,10)

Men når vi er børn, er vi også arvinger, Guds arvinger og Kristi medarvinger, så sandt som vi lider med ham for også at herliggøres med ham. Jeg mener nemlig, at lidelserne i den tid, der nu er inde, er for intet at regne mod den herlighed, som skal åbenbares på os. [...]

Hvad er der mere at sige! Er Gud for os, hvem kan da være imod os? Han, som ikke sparede sin egen søn, men gav ham hen for os alle, vil han ikke med ham skænke os alt? Hvem vil anklage Guds udvalgte? Gud gør retfærdig. Hvem vil fordømme? Kristus Jesus er død, ja endnu mere, han er opstået og sidder ved Guds højre hånd og går i forbøn for os. Hvem kan skille os fra Kristi kærlighed? Nød eller angst? Forfølgelse, sult eller nøgenhed? Fare eller sværd? – som der står skrevet:

På grund af dig dræbes vi dagen lang, vi regnes for slagtefår.

Men i alt dette mere end sejrer vi ved ham, som har elsket os. For jeg er vis på, at hverken død eller liv eller engle eller magter eller noget nuværende eller noget kommende eller kræfter eller noget i det høje eller i det dybe eller nogen anden skabning kan skille os fra Guds kærlighed i Kristus Jesus, vor Herre.

(Rom 8,17-18; 31-39)

Og en af de ældste tog til orde og spurgte mig: »De, som står klædt i hvide klæder, hvem er de, og hvor kommer de fra?« Jeg sagde til ham: »Min herre, du ved det.« Og han sagde til mig: »Det er dem, som kommer fra den store trængsel, og som har vasket deres klæder og gjort dem hvide i Lammets blod.

*Derfor står de for Guds trone
og tjener ham dag og nat i hans tempel,
og han, som sidder på tronen, skal rejse sit telt over dem.*

*De skal ikke sulte længere og ikke tørste længere,
hverken solen eller nogen anden hede skal plage dem,
for Lammet midt for tronen skal vogte dem
og lede dem til livets kildevæld,
og Gud vil tørre hver tåre af deres øjne.«*

(Joh Åb 7,13-17)

At tilgive og hele det som er brudt

Rami er en kristen palæstinenser og Ami er en messiansk jøde. Den ene bliver myrdet på grund af sin tro; den anden alvorlig såret, da en forsøgte at myrde ham. To sande beretninger om ondskab og ødelæggelse - og Guds kærligheds genoprettende magt og kraften i Guds ord; to beretninger om at vinde og overvinde.

Det siger Bibelen om

- Fjendekærlighed
- Tilgivelse
- Forfølgelse og håb

Støt bibelselskaberne

Du kan give en gave til bibelselskaberne via Israelsmissionens konto nummer 9743 - 0003054500 mærket "bibelselskaberne". Så sender vi ubeskåret din gave videre.